

[Alfred Hansen]

end et år siden taltes blandt Danmarks 20 største virksomheder, vil vise et underskud, der er omkring dobbelt så stort som de underskudstal, der hidtil er gisnet om – eller et tab i 1979 på mellem 160 og 180 millioner kroner med et forventet underskud på 80–100 millioner.«

Det var naturligtvis ikke på baggrund af den artikel, retsforbundet fremsatte forslaget den 21. marts 1980 om udarbejdelse af en hvidbog, men vi havde i flere måneder gået og ventet på, at regeringen med industriministeren i spidsen skulle tage et initiativ i retning af totalt og meget klart at kortlægge hele forløbet i B & W, og det vil vel nok sige udviklingen inden for koncernen op gennem 1970'erne.

Da regeringen og ministeren ikke tog noget initiativ, viste vi i praksis, at vi gerne ville bidrage til, at folketingets medlemmer hver især fik mulighed for at tage stilling til, om de ønskede en sådan kortlægning af B & Ws forhold, og det er med stor tilfredshed, jeg noterer, at der også i udvalget – det finder jeg også helt naturligt – vil være et flertal, når et parti ønsker at få et forslag i salen til endelig afstemning. Jeg skal derfor takke de partier, som har medvirket til, at vi overhovedet kunne få afgivet denne betænkning, selv om vi havde den enorme travlhed med at behandle regeringens lovforslag.

Jeg synes, vi i vore bestræbelser på at rette op på landets dårlige økonomi ikke må miste interessen for, hvad der foregår f. eks. på B & W.

Vi er fra retsforbundets side meget imod, at staten engagerer sig økonomisk i private foretagender. Jeg mener, at den historiske udvikling har bekræftet os i vor tro på, at dette ikke er en statsopgave. Man har så henvist til, også fra ministerens side – det fremgår af dagbladene – at man skal have ro om B & W. Men det er jo ikke politikerne, der har skabt uro omkring B & W. B & W har skabt uro omkring B & W, og jeg er af den bestemte opfattelse, at der ikke skabes ro omkring B & W og tryghed i befolkningen med hensyn til de statslige engagementer i erhvervslivet, før der bliver udarbejdet en hvidbog om hele forløbet inden for B & W-koncernen.

Det glædede mig meget, da forslaget var til første behandling, at industriministeren kom med et meget fyldigt og, synes jeg også,

meget vægtigt indlæg. Som én har sagt: ministeren afviste forslaget meget positivt. For det var virkelig positivt. Ministeren var bekymret over det, der skete, og ministeren følte sig på sin vis ført bag lyset af B & W og de transaktioner, der har været. Hvad ville så være mere naturligt, end at ministeren havde sagt: lad os nu få fuld klarhed omkring disse transaktioner. Det har ministeren i dag mulighed for at få tilslutning til her i folketinget.

Jeg har også på det sidste læst i bladene, at ministeren i og for sig ikke vil afvise, at der kan blive tale om udarbejdelse af en hvidbog på et eller andet tidspunkt. Det vil være en passende lejlighed til at spørge ministeren: hvad er det, der skal til yderligere for at overbevise ministeren om, at udarbejdelsen af en hvidbog er påkrævet?

Er det nødvendigt – hvad selvfølgelig ingen af os håber – at B & Ws skibsværft må lukke? Er det noget sådant, der skal til for at få en hvidbog? Eller er det simpelt hen bare det, at ministeren ikke rigtig føler, at tiden er inde i øjeblikket? Jeg vil gerne spørge konkret: er det en forudsætning for udarbejdelse af en hvidbog omkring B & W, at B & Ws skibsværft lukker? Eller kan man tænke sig ministerens initiativ til udarbejdelse af en hvidbog, selv om B & W – hvad vi naturligvis håber – fortsat kan eksistere og producere skibe?

I betænkningens bidraget har socialdemokratiet udtalt meget varme følelser for en klarlæggelse af hele B & W-koncernens forhold. Jeg citerer fra betænkningen:

»Flertallet er bekymret over det begivenhedsforløb, der har været omkring B & W, og har flere gange givet udtryk for det.«

Det er meget smukt sagt, og det er meget imødekommende. Man er bekymret over begivenhedsforløbet. Videre i betænkningen:

»Flertallet« – og det er flertallet inden for det flertal, som indstiller forslaget til forkastelse – »vil gerne kende den fulde sandhed om B & W.«

Jeg vil gerne spørge ordføreren for socialdemokratiet: hvordan vil socialdemokratiet tilegne sig den fulde sandhed om B & W? Ville det ikke i politik være naturligt, at ønsketænkningen blev kanaliseret ud i politiske initiativer? Vi kan ikke gå og leve en tilværelse som politikere, hvor vi bare fremsætter ønsker. Det må være en forpligtelse, at vi